

η παρέμβαση

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΛΟΓΟΥ & ΤΕΧΝΗΣ

Τζώρα Νικολίνα – Ιωσέφα

Ενάρετοι

Πίστη βαθιά ριζώθηκε,
ανθρώπινα τα πάθη.
Συγχώρεση αναζητούν,
αδυνατούν και πάλι.

Σαν κεληδοούν οι δαίμονες
τρόμος τους εγκλωβίζει
και νιώθουν τόσο αδύναμοι
που αγάπη τούς χωρίζει.

Η θάλασσα αν είναι σύμβολο,
συμβολίζει εσένα.
Λάτρεψε τρικυμία ουδείς;
Κανείς δε σώζει εμένα.

Τα βότσαλα στις αμμουδιές,
εμπόδια του πόθου.
Μόνο αεράκι εσπερινό
δούλος είναι του δόλου.

Φλεγόμενο δάκρυ

Δυο ματωμένα βλέμματα
χάθηκαν στον πυθμένα
κι τ' άλλα δυο στην πυρκαγιά
αντίκρυ σ' ένα δάκρυ.

Εικόνες τα παράλια
έμειναν αναμνήσεις
κι όλες οι παιδικές στιγμές
βαραίνουν την ψυχή τους.

Η μοίρα τους... παράπονο.
Κλείνουν τις πόρτες πίσω
και σαν κοιτούν το μέλλον τους
κι εκεί βαρύς ο λίθος.

Φύρδην μίγδην ο κόσμος τους.
Επίκεντρο του πλήθους.
Ακόμη και η Ελλάδα μας
μα αγκαλιά δε δίνει.